

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 339/2014
16.04.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Предрага Глигоријевића, Веска Крстајића, Биљане Синановић и Горана Чавлине, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету против окривљених Ж.В. и Ж.Р., због кривичног дела трговина људима из члана 388. став 3. у вези става 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених Ж.В. и Ж.Р., адв. Н.В., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 4259/10 од 13.05.2013. године и Апелационог суда у Београду Кж1 бр.5171/13 од 05.11.2013. године, у седници већа одржаној дана 16.04.2014. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљених Ж.В. и Ж.Р., адв. Н.В., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 4259/10 од 13.05.2013. године и Апелационог суда у Београду Кж1 бр.5171/13 од 05.11.2013. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К 4259/10 од 13.05.2013. године, изреком под један окривљени Ж.В. и Ж.Р., оглашени су кривим због кривичног дела посредовање у вршењу проституције из члана 184. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. Кривичног законика и осуђени и то окривљени Ж.В. на казну затвора у трајању од једне године у коју му се има урачунати време проведено у притвору од 24.12.2007. до 23.09.2008. године, а Ж.Р. на казну затвора у трајању од девет месеци у коју јој се урачунава и време проведено у притвору од 24.12.2007. до 23.09.2008. године.

На основу члана 193. и 196. ЗКП окривљени Ж.В. и Ж.Р. обавезани су да плате на име трошкова кривичног поступка износ од по 25.219,59 динара и на име паушала износ од по 10.000,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде.

Изреком под два наведене пресуде на основу члана 355. тачка 2. ЗКП окривљена М.З. ослобођена је од оптужбе да је извршила кривично дело трговина људима из члана 388. став 3. у вези става 1. КЗ и на основу члана 197. став 1. ЗКП, да у овом делу трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Апелациони суд у Београду пресудом Кж1 бр.5171/13 од 05.11.2013. године одбио је као неосноване жалбе јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду и браниоца окривљених Ж.В. и Ж.Р., адв. Н.Ј.-В., и потврдио првостепену пресуду, а законитост првостепене пресуде испитао је у складу са одредбом члана 604. став 1. ЗКП, који Законик се примењује од 01.10.2013. године, дакле и у време одлучивања о жалбама, па је тако законитост првостепене пресуде и поступка који је претходио њеном доношењу ценио по одредбама Законика о кривичном поступку ("Службени лист СРЈ", бр. 70/01 и 68/02 и "Службени гласник РС", бр. 58/04, 85/05, 115/05, 49/07, 122/08, 72/09, 76/10) који је био на снази у време одржавања главног претреса и доношења првостепене пресуде у овој кривичној ствари.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљених Ж.В. и Ж.Р., адв. Н.В., поднела је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање.

Након што је поднет, захтев за заштиту законитости браниоца окривљених Ж.В. и Ж.Р., адв. Н.В., у смислу члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку достављен је јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је затим одржао седницу већа у смислу члана 488. став 2. Законика о кривичном поступку, о којој није обавестио јавног тужиоца и браниоца окривљених, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљених Ж.В. и Ж.Р., адв. Н.В. је неоснован.

Неосновано бранилац окривљених Ж.В. и Ж.Р., у захтеву за заштиту законитости истиче да је првостепена пресуда донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9. ЗКП (односно члана 368. став 1. тачка 8. ЗКП који је важио у време доношења првостепене пресуде), и да је првостепени суд прекорачио оптужницу, налазећи да се у радњама окривљених стичу елементи бића кривичног дела посредовање у вршењу проституције из члана 184. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, а не кривичног дела трговина људима из члана 388. став 3. у вези става 1. КЗ, које им се оптужницом јавног тужиоца ставља на терет, истичући да се објективни идентитет пресуде и оптужбе оцењује у складу са одредбом члана 351. став 1. тада важећег ЗКП.

Изнете наводе захтева Врховни касациони суд оцењује неоснованим.

Наиме, исту повреду закона бранилац је неосновано истицао и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да је тај жалбени навод неоснован и о томе на страни 4 образложења, дао веома јасне разлоге, које Врховни касациони суд у свему прихвата у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП.

Са изнетих разлога, налазећи да је захтев браниоца окривљених Ж.В. и Ж.Р., адв. Н.В. неоснован, Врховни касациони суд је на основу члана 491. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Мила Ристић, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.